

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ Вісник

ГАЗЕТА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Грудень 2024р. – Січень 2025р., 51

Христос народився! Слава Йому!

Шановні наші читачі! Вітаємо вас із святом Різдва нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа! Хай Вифлеємська зоря завжди буде вашим життєвим путівником, освячаючи шлях до небесних осель. Хай народженому в убогій стаєнці в Вифлеємі Христу ніколи не буде тісно у ваших серцях. У новому році зичимо вам миру, добра, міцного здоров'я і всіляких гараздів.

Вітаємо Вас, дорогі друзі, з Різдвом Христовим і новим роком!

«Не лякайся, Тільки віруй!»

Про що говорять нам ці два випадки зцілення Ісусом Христом, читайте в однойменній статті на стор. 2

Чисті серцем живуть вже тут, на землі, в присутності Божій

Відповідь на запитання про те, які люди бачитимуть Бога, в статті "Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать" на стор. 3

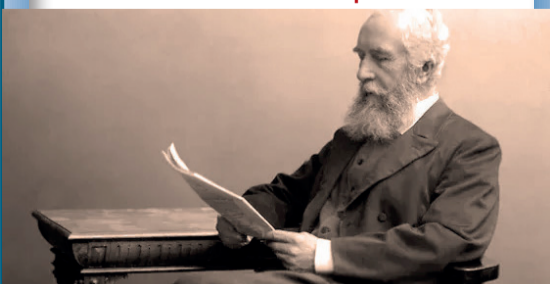
Багато хто називають себе християнами, проте їхнє життя та пріоритети свідчать про інше

Пізнавальна стаття про справжню віру та про спасіння душі на стор. 4

Про розкриття великого обману

вченого XIX століття Ернста Геккеля стаття на стор. 7

ЦІНУЙТЕ ЖИТТЯ

Що є наше життя? І чого воно варте в цім світі? Задавались питанням ви цим у тривожний цей час? Коли чуєм новини, як гинуть дорослі і діти Від ракет, що влучали в доми житлові, вже не раз...

Коли бачимо наслідки від землетрусу страшного... Як карткові будинки-висотки розпалися вміть... В тих руїнах багато людей... їх життєва дорога Обірвалась раптово... й не може ніхто щось змінить.

Що є наше життя? Часто думаю я, коли бачу Ці жахливі трагедії, горе і розпач сердець. Кожен день гинуть люди... Душа розривається й плаче... Хто з них думав, що вже наближається всьому кінець?

На дорогах щоденно аварій страшних так багато! Цілі сім'ї на смерть розбиваються, діти й батьки... Будували всі плани на завтра, але помирати Не збирався ніхто, бо ж такі молоді ще роки!

В нас війна йде... і гинуть на фронті постійно солдати... Молоді ще, та куля ворожа нещадна до всіх... І голосить над тілом бездушним дружина, чи мати, Ну скажіть: хто б біді цій невтішній зарадити міг?

Скільки є на землі тяжкохворих людей, що щоденно Борються із недугом, та битву, на жаль, програють... Хто з них в мирі із Богом помер - той, по правді, блаженний, А багато ж, не знаючи Бога, закінчують путь...

Десь упав вертоліт на дитячий садочок раптово. Десь будинок згорів, а у ньому ж були малюки... Чи малий, чи старий - смерть не дивиться... їй однаково... Замахнеться косою й впадуть нерозпуклі квітки.

Що є наше життя? Це лиш мить перед вічністю, друже! Воно може прийти до закінчення в будь який час! Ти готовий зустрітись з Богом? Чи дбаєш про душу? Поки ти ще живий - не прогав врятуватись шанс.

Серцем Бога шукай - і повір, що знайдеш неодмінно! Примирися із Ним, поки тут на землі ще живеш! Бо спливають хвилини земного буття непомітно й кожен відповідь дасть перед Богом за себе... й ти теж...

Бо життя, як та пара, що з'явиться лиш на хвилину, Ну, а потім зникає... і сліду від неї нема. Вчора була, а сьогодні раптово не стало людини, Обірветься життєва струна й стане тиша німа.

Дорожить своїм часом, який вам дарований Богом, Своїх рідних цінуйте, поки ще живуть на землі... Бо не завжди так буде... І там за життєвим порогом Буде кається пізно за вчинки й слова свої злі.

Не повернеш нічого назад, тож подумай сьогодні, Завтра може вже більш не прийде, перерветься життя. Доручи свою долю і серце у руки Господні, Бо лиш з Богом щасливе здобудеш собі майбуття.

Катерина Бойко

Різдвяна радість, або... Не бійтеся!

Ангели появляються не так часто, а тим більше вночі, а тим більше - у відкритому полі. У чистому полі, та ще й глухої ночі нікого не зустрінеш.

На полях поблизу Вифлеєму вночі дуже гамірно і багатолюдно. Сотні автобусів, таксі з туристами на вулиці Пастухів поспішають до храму Різдва Христового. Це нині - у XXI сторіччі. А тоді - тоді це справді були поля, правда, нерівні й барвисті, як материна тернова хустка, з високими пагорбами, з долинами, та багато овець і пастухів з ними.

Отже, про пастухів. Вони й гадки не мали, пильнуючи за своїми отарами поблизу Вифлеєму, що посольство ангелів Господніх направляється прямо до них. Чому саме до них? Можливо, тому, що ці пастухи були найближче до овечого загому на околиці містечка, де саме в цей час відбувалося народження Ісуса. Коли ж плач Дитини, новонародженого Агнця Божого, пролунав над принишклим полем, тоді його на найвищій урочистій ноті підхопили ангели Божі - так і понині звучить ця мелодія слави Богу у вишніх, від землі, де мир, а в людях добра воля. На цьому можна було б поставити крапку і, примруживши очі, ще раз уявити ту далеку Різдвяну ніч у Ізраїлі. Проте, хоч це і дуже вже незручно, та все ж варто додати реальних буднів сьогодення.

Велика Різдвяна радість, яка буде всім людям, розпочалася з великого страху маленької групи пастухів. Ось як про це розповідає євангеліст Лука: «... Ангел Господній з'явивсь коло них, і слава Господня осяяла їх. І вони перестрашились страхом великим...» (Луки 2:9). Ще б пак - не часто у полі з'являються ангели. Ми живемо у час, коли навіть у свята (не кажучи вже про будні) тривога і невпевненість, а простіше кажучи, страх опановують серцем.

Нам страшно зайти в неосвітлений під'їзд дому, ми злякано зиркаємо в бік цінників на продуктах в магазинах, нас лякає поведінка нетверезих підлітків на безлюдній вулиці, нам страшно дивитися на побіща можновладців у найвищому законодавчому органі країни...

Продовження на 2 стор. ■

Різдвяна радість, або... Не бійтеся!

■ Початок на 1 стор.

Ми жахаємось від воєнних подій, що заповнили екрани і шпальти газет, боїмося, щоб щось не прилетіло звідтам... Список можна продовжувати, але чи варто?

Страх з'явився не вчора і не рік тому, його першоджерело походить з Еденського саду. Ось слова нашого праотця Адама, звернені до Бога: **«Я почув Твій голос у саду – та й злякався, тому що я нагий, – та й сховався»** (Быття 3:10). Страх приходить не тоді, коли занепад економіки, не тоді коли зміна політичних формацій в державі, не тоді, коли похитнулося здоров'я, – страх приходить тоді, коли людина відходить від Бога, ховається від Нього у хащі своєї гордості та зазнайства. Саме там і чекає на нас хижак, що має

ім'я «страх». Він переслідує, хапає за поли одягу, кригою полонить серце, забирає спокій, дратує у свята і будні. Так було довго, дуже, дуже довго – цілі тисячоліття, люди металася в лабіринтах страху, шукаючи виходу, до того часу, аж поки на обрії буття не зажеврила Світанкова Зоря. **«Не бійтеся, – звучали над вифлеємськими полями слова ангела. – Вам народився Спаситель, Він – Христос Господь!»**.

Христос повертає переляканих, розпорошених гріхом та відступництвом пастухів, трактористів, інженерів, вчених, політиків, дипломатів, царів і священників у присутність Бога-Отця, промовляючи: не бійтеся! У Його присутності ми спокійні та в безпеці. Проте привести нас до Отця Ісус Христос може тільки за нашої згоди, нашого бажання. Ми повинні погодитися з тим, що ми – грішники і самостійно ніколи не виберемося з лабіринтів страху і невпевненості. Визнати себе грішником і вірою прийняти Ісуса Христа у своє серце – оце і є світло в кінці тунелю, що виводить на територію Царства доброго

і люблячого Батька – Бога! Власне, для цього Христос і народився в убогих яслах, для цього і злинув на землю ангельський хор, для цього і понині звучить слово надії:

«Не бійся, бо Я тебе викупив, Я покликав ім'я твоє, Мій ти! Коли переходитимеш через води, Я буду з тобою, а через річки – не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, – не попечешся, і не буде палити тебе Його полум'я. Бо Я – Господь, Бог твій»

Ісаї 43:1-3

З Різдвом Христовим вас, шановні читачі! Не бійтеся, тримаючись за сильну руку Христа. А коли вже і варто когось боятися, то: **«Бога бійся і чини Його заповіді, бо належить це кожній людині»** (Еклезіяста 12:13).

Благословенних свят!

Микола Синюк, єпископ

«НЕ ЛЯКАЙСЬ, ТІЛЬКИ ВІРУЙ!»

Горе увійшло в його дім несподівано, наче грім серед ясного неба. Коли обличчя дванадцятирічної доньки враз перестало сяяти посмішкою, батько зрозумів, що з нею щось негаразд. До цього повна сил, весела та життєрадісна, вона заряджала своєю енергією інших. Батько не знаходив на себе місця, дивлячись, як з дня на день згасає життя дитини і його старання чимось зарадити їй не дають ніякого результату.

Яр був начальником синагоги, впливовою, авторитетною людиною. Завжди зайнятий справою служіння Господу, він навіть не міг собі подумати, що його може спіткати таке горе. Добре набігавшись за день, донька вечорами любила слухати історії про те, яким дивним є їхній Бог. Особливо захоплювалась розповіддю про оздоровлення сирійського военачальника Наамана завдяки малій дівчинці-полонянці з Ізраїльського краю, яка розповіла його дружині про Божого чоловіка – пророка Елісея. Нааман подався до Ізраїлю, за словом пророка занурився в ріці Йордані та одужав. Вона не раз уявляла себе на місці цієї дівчинки. Їй би теж так хотілося, щоб через її свідчення про Бога до когось повернулося здоров'я. А сьогодні вона його потребує сама.

Ця єврейська сім'я вірила в живого Бога, який приходить на допомогу вірним Йому. Практика забезпечення порядку в синагозі батька наглядно за дотриманням іншими релігійних приписів та наказів не зробила з Яра людини формальної у відносинах з Богом. Розуміючи, що сам допомогти доньці нічим не може, чоловік послідає до Ісуса Христа, «... припадає до ніг Йому, і дуже благає Його та говорить: «Моя дочка кінчається. Прийди ж, поклади свої руки на неї, щоб видужала та жила!» (Марка 5:22, 23).

Крайня потреба змусила батька прийти до Господа, який не зміг залишитися байдужим до його горя, та у відповідь на його прохання пішов із ним. «А коли Він ішов, народ тиснув Його. А жінка одна, що дванадцять років хворіла на кровотечу

була, що ніхто вздоровити не міг її, підійшовши ззаду, доторкнулась до краю одягу Його, – і хвилі тієї спиналася їй кровотеча. А Ісус запитав: «Хто доторкнувся до Мене?» Коли ж вобі подумали, що його може спіткати таке горе. Добре набігавшись за день, донька вечорами любила слухати історії про те, яким дивним є їхній Бог. Особливо захоплювалась розповіддю про оздоровлення сирійського военачальника Наамана завдяки малій дівчинці-полонянці з Ізраїльського краю, яка розповіла його дружині про Божого чоловіка – пророка Елісея. Нааман подався до Ізраїлю, за словом пророка занурився в ріці Йордані та одужав. Вона не раз уявляла себе на місці цієї дівчинки. Їй би теж так хотілося, щоб через її свідчення про Бога до когось повернулося здоров'я. А сьогодні вона його потребує сама.

Ця єврейська сім'я вірила в живого Бога, який приходить на допомогу вірним Йому. Практика забезпечення порядку в синагозі батька наглядно за дотриманням іншими релігійних приписів та наказів не зробила з Яра людини формальної у відносинах з Богом. Розуміючи, що сам допомогти доньці нічим не може, чоловік послідає до Ісуса Христа, «... припадає до ніг Йому, і дуже благає Його та говорить: «Моя дочка кінчається. Прийди ж, поклади свої руки на неї, щоб видужала та жила!» (Марка 5:22, 23).

Крайня потреба змусила батька прийти до Господа, який не зміг залишитися байдужим до його горя, та у відповідь на його прохання пішов із ним. «А коли Він ішов, народ тиснув Його. А жінка одна, що дванадцять років хворіла на кровотечу

перевершило почуття страху, який не покинув її після оздоровлення. Жінка отримала спасіння – вона стала здоровою. Подолавши страх наблизитись до Господа, вона воліла залишитись непоміченою, боялась осуду людей. Так дехто веде себе по відношенню до Бога: отримав від Нього те, що потрібно, а далі повертаючись на свою дорогу, щоб ніхто і не знав від кого прийшло вирішення проблеми. Ісус Христос допитувався хто доторкнувся Його не з метою осудити, а для того, щоб підкреслити, що Він є доступним для всіх, незалежно від того, якими нечистими вони вважалися чи грішними були. Жінка, трясучись від страху, перед усіма зізналась, що це вона доторкнулась до Господа, який заспокоїв її та позбавив всякої боязні, запевнивши словами «... твоя віра спасла тебе, іди з миром собі!» (Луки 8:42-48).

Уявімо собі чоловіка, який з неперпінням чекає, коли Ісус потрапить до його дому, щоб врятувати дитину, яка при смерті, а тут Його хтось затримує. Мало того, виявляється, що цей хтось своїм дотиком відбирає в Господа ще й силу.

Ми бачимо невіпадково поєднання двох подій, які мають дещо спільне і, напевно, вирішення проблеми в одній із них допомогло щазрешити іншої.

Дванадцять років жінка була хворою на кровотечу. Рівно такого ж віку досягнула донька началька синагоги. Дванадцять років жінка мучилася в своїй недугі і ось настав догожданий момент, коли можна стати здоровою. Дванадцять років батьки наче квіточку плекали свою донечку і тут невимовний біль і страждання через горе, яке вихром увірвалося в їх дім. Єдина надія – Господь Ісус.

Віра і страх – це два абсолютно протилежних поняття, які визначають наявність спасіння, або втрату

його. Саме з ними ми зустрічаємось в двох випадках. Жінка, яка доторкнулась до Ісуса Христа, вважала нечистою. Вона підійшла до Нього так, щоб залишитись непоміченою. Бажання бути здоровою

доровлення жінки відбулося саме в той час для того, щоб Яр не перестав вірити, коли дізнається про смерть дочки, щоб зміг вистояти перед найстрашнішою звісткою.

Коли всі сподівання плетського, а душу охоплює розпач та безнадія, приходить Господь і зміцнює нас словами: «Не лякайся, тільки віруй...».

«Не лякайся, тільки віруй, – і буде спасена вона» (Луки 8:50), – запевнив Ісус Христос Яра, коли той уже втрачав всяку надію. Він щойно бачив, як Господня сила оздоровила хвору жінку, тому не потрібно було переставати вірити. «Прийшовши ж до дому, не пустив Він нікого з Собобою ввійти, крім Петра, та Івана, та Якова, та батька дівчати, та матері. А всі плакали та голосили за нею. Він же промовив: «Не плачте, – не вмерла вона, але спить!» і насміхався з Нього, бо знали, що вмерла вона. А Він узяв за руку її та й скрикнув, говорячи: «Дівчатко, вставай!» І вернувся їй дух, – і хвилі тієї вона ожила. І звелів дати їй їсти. І здивувались батьки її» (Луки 8:51-56).

В притчі про несправедливого суддю Ісус Христос навчав про те, що треба молитися завжди і не занепадати духом, вірити і не здаватися. Наводячи в приклад історію про суддю, який Бога не боявся і людей не соромився, але захистив вдову через її невідступність, Він спонукував досягати поставленої мети:

«А чи ж Бог в оборону не візьме обраних Своїх, що голосять до Нього день і ніч, хоч і баряться Він щодо них? Кажу вам, що Він їм незабаром подасть оборону!»

Луки 18:7, 8

В окремих випадках Боже зволання з відповіддю на наші потреби має свої цілі. А тому невирішення нашої проблеми раптово не повинно вводити нас в паніку та страх, зупиняти на шляху до отримання бажаного результату. Якщо те, що ми очікуємо від Бога, є насправді спасінням для нас, то потрібно лише триматися слів Господа: «Тільки віруй!»

Ігор Крошук

“Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать”

Матвія 5:8

Юдеї настільки точно дотримувалися церемоній щодо чистоти, що виконання усіх їхніх постанов і приписів стало для них украй обтяжливим. Побоюючись зовнішнього опоганення, вони постійно зосереджували свою увагу на правилах і обмеженнях, не помічаючи, однак, як плямує їхні душі самолюбство та злоба.

Не церемоніальну чистоту ставить Ісус Христос за умову для отримання Його Царства, а вказує на необхідність очищення серця. **“А мудрість, що зверну вона, насамперед чиста”** (Якова 3:17). До Божого Царства не увійде ніщо нечисте. Його громадяни мають бути чистими серцем. Той, хто наслідує приклад Ісуса, виявлятиме все більшу огиду до легковажної поведінки, грубощів і лихих думок. Коли Христос перебуває у серці, там виявлятимуться чистота, благородність думок і вчинків.

Однак слова Ісуса «блаженні чисті серцем» мають глибший зміст: чисті не лише в тому розумінні слова, як це уявляло звичайна людина, тобто вільні від усього плетського,

чисті від будь-якого посядання, а й вільні у найпотаємніших намірах душі, вільні від гордості і самолюбства, лагідні й безкорисливі.

Оцінити рівного може лише рівний йому. Поки ви не виявите у своєму житті самовідданої любові, яка є підвалиною характеру Божого, ви не зможете пізнати Його. Обдурене сатаною серце уявляє Бога властолюбною і немилосердною істотою; люблячого Творця наділяють егоїзмом, притаманним людині й самому сатані. **“Ти думав, що Я такий самий, як ти”** (Псалом 49:21). У Його характері вбачають деспотизм і помсту. Так само дивляться і на Біблію – скарбницю дарів Божої благодаті. Її чудові істини, високі, як небо, охоплюють вічність, однак вони залишаються без уваги. Для більшості людей Сам Христос є “мов корінь з сухої землі”, вони не бачать у Ньому краси, щоб **“Його пожадати”** (Ісаї 53:2). Коли Ісус – Бог, що з'явився в тілі, – жив серце людей, юдеї казали Йому: **“Ти самарянин і демона маєш”** (Івана 8:48). Навіть Його учні були настільки засліплені, що не одразу зрозуміли

Того, який прийшов, щоб показати їм любов Отця. Ось чому Ісус був самотнім серед людей.

Коли Христос прийде у славі, нечестиві не в змозі будуть дивитися на Нього. Світло Його – це життя для люблячих Його і смерть для нечестивих. Його прихід буде для них, як **“страшливий яєсь сподівання суду та гнів палючий...”** (Євреям 10:27). Вони благатимуть сховати їх від обличчя Того, який помер заради їх спасіння.

Зовсім по-іншому буде з тими, серця яких очистились Духом Святим. Вони знають Бога. Мойсей був схований у щелині, коли Господь показав йому Свою славу; лише тоді, коли ми “сховані у Христі”, ми можемо споглядати на любов Божу.

Вірою ми бачимо Його вже тепер. Щодня ми пізнаємо Його милість і співчуття. Ми пізнаємо Його через особистість Його Сина; Дух Святий відкриває нашому розумові й серцю правду про Бога та Сина Божого. Чисті серцем вступають у нові відносини з Богом, як своїм Відкупителем і, пізнаючи чистоту і красу Його характеру, прагнуть

відобразити Його образ. Вони бачать Отця, який прагне обійняти розкаяного сина, і серця їх наповнюються невимовною радістю.

Чисті серцем пізнають Творця в ділах Його могутніх рук, в красі природи й усього Всесвіту. Ще ясніше бачать вони відкриття Його милості й благодаті в Святому Письмі. Істини, сховані від мудрих і розумних, відкриваються немовлятам. Прекрасні, дорожочні істини, яких не бачать мудрі світу цього, постійно розкриваються перед тими, хто з дитячою довірою прагне пізнати Божу волю та виконувати її. Ми пізнаємо правду, коли стаємо співучасниками божественної природи.

Чисті серцем живуть вже тут, на землі, в присутності Божій, а у вічності вони побачать Його зблизья.

“Тепер бачимо ми ніби у дзеркалі, у загадці, але потім – обличчям в обличчя”

1 Коринт. 13:12

Чому ми можемо вірити Біблії?

Біблія містить твердження про виникнення Всесвіту, природу Бога, який його створив і керує ним, а також про долю людства. Якщо ці твердження вірні, то вона є найважливішою книгою в історії. Якщо це так, тоді вона відповідає на найглибші життєві питання: «Звідки я з'явився-лась?», «Чому я тут?» і «Що зі мною станеться, коли я помру?». Важливість її послань вимагає належного розгляду і правдивість її звістки піддається спостереженню, перевірці та ретельному вивченню.

Письменники Біблії стверджують, що вона – Слово Самого Бога. Апостол Павло пише: **«Усе Писання Богом надхнене»** (2 Тимофію 3:16). Інакше кажучи, всі слова в оригінальних Писаннях вийшли з уст Бога, перш ніж дійти до розуму та пера біблійних письменників. Петро також пише, що **«пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим»** (2 Петра 1:21). Слово «проваджені» застосовується для позначення вітрила, що направляє вітром. Тобто, процесом створення Святого Письма керував Святий Дух. Біблія не є плодом людського розуму, вона – втілення Бога і несе Його авторитет.

Безумовно, не можна допустити, щоб аргументи з логічного кола стали виправданням для віри в Біблію. Ми не можемо казати, що їй слід довіряти лише тому, що вона вказує нам так робити. Проте якщо її претензії на істинність є вірними там, де це можна перевірити, тоді її власні заяви про власну достовірність стають переконливішими. Внутрішні докази діють спільно з зовнішніми.

Внутрішні докази правдивості Святого Письма містять багато переконливих аргументів на користь того, чому йому потрібно вірити. По-перше, Біблія відрізняється від інших релігійних текстів унікальністю свого послання. Вона, наприклад, навчає, що людство за своєю природою є гріховним і заслуговує на вічну смерть. Якщо за зміст Біблії відповідає людина, то її позиція щодо людства не була би настільки суворого – ми схилили до самовиправдання. Вона також навчає, що люди не можуть нічого зробити, щоб виправити свій природний стан. Це також іде прозріз із людською гординою.

Єдність послання Біблії є ще однією причиною

того, чому їй слід вірити. Вона писалася впродовж приблизно 1600 років, за участю як мінімум 40 письменників, більшість з яких не знали один одного та походили з різних верств населення (цар, рибацька, збирач податків, пастух, лікар тощо). Біблія була написана в різних умовах (пустеля, в'язниця, монарший двір тощо).

Для її написання використовувалися три різні мови, і незважаючи на багато спірних тем, що розглядаються в ній, вона несе єдине гармонійне послання людству. Обставини, пов'язані з написанням Біблії, мали би гарантувати її помилковості, проте її звістка від Буття до Об'явлення є дивовижно послідовною.

Ще одна причина, чому потрібно вірити Біблії, – це її точність. Її не слід плутати з науковим посібником, проте це не означає, що вона не торкається тем наукового характеру. Кругообіг води був описаний у Святому Письмі за століття до того, як він став науковим відкриттям. Деколи здається, що наука й Біблія суперечать одна одній. Однак із розвитком науки різні теорії демонстрували свою помилковість, а Біблія підтверджувала власну правоту. Наприклад, кровопускання було стандартною медичною практикою лікування різних хвороб. Багато людей помирили через надмірну втрату крові. Тепер медичні працівники знають, що для більшості хвороб кровопускання є шкідливим. Біблія ж завжди навчала, що **«душа тіла – в крові вона»** (Левит 17:11).

Біблійні претензії на істинність щодо світової історії також підтверджуються. Скептики раніше критикували Біблію через згадку про хетів (наприклад, у 2 Царів 7:6). Відсутність будь-яких археологічних доказів на підтримку існування цієї культури часто використовувалася для заперечення Святого Письма. Однак 1876 року археологи виявили докази існування хетів, а на початку XX століття значимість хетської нації та її впливу у стародавньому світі стали загальновідомими.

Наукова та історична точність Біблії є важливим свідченням її достовірності, але вона також містить і виконані пророцтва. Деякі біблійні письменники повідомляли про майбутні події за багато століть наперед. Навіть якби одна з передбачених подій здійснилася, то це було би вражаюче. А Біблія містить велику кількість таких пророцтв. Деякі з них справдилися за короткий проміжок часу (в Авраама й Сарі народився син; Петро тричі зрікся Ісуса; Павло був свідком Христа у Римі тощо). Інші пророцтва виконалися через сотні років. Немає логічних пояснень того, як понад 100 месіанських пророцтв могли здійснитися в одній людині, Ісусі, якщо лише тут не була задіяна його сила. Пророцтва щодо таких конкретних моментів, як місце народження Христа, Його діяльність, причина смерті та воскресіння, демонструють надприродну точність Святого Письма.

Біблія доводить свою правдивість у кожній сфері. Її істина поширюється також і на духовну складову життя. Якщо вона каже, що хетська нація існувала, то ми можемо вірити, що так і було. Якщо вона навчає, що **«всі згрішили»** (Римлянам 3:23), а **«заплата за гріх – смерть»** (Римлянам 6:23), тоді нам також слід цьому вірити. І коли в Біблії написано, що **«Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками»** (Римлянам 5:8) і що Бог **«дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне»** (Івана 3:16), то ми також можемо й повинні цьому вірити.

325-й рік. Нікейський собор

Цей собор, що відбувся в 325 році в місті Нікея (нині Ізник, Туреччина); названий першим Вселенським собором в історії християнства. Причиною скликання собору стала ересь, яку розповсюджував пресвітер Арій з єгипетського міста Олександрія. Він осмілювався відкидати Божественність Сина Божого Ісуса Христа. Арій та його прибічники вважали, що Христос не є єдиносущний Богу-Отцю, а є лише першим і найдосконалішим творінням Божим.

Архієпископ Олександрійський Олександр старався спершу лагідністю напоумити Арія. Коли ж його напоумлення виявилися безуспішними і аріанська ересь стала поширюватися з Олександрії навколишніми місцями, він привселюдно відлучив Арія від церкви. Той прибув до свого колишнього товариша по школі Євсевія, єпископа Нікомедійського, який мав значний вплив при царському дворі. За сприянням Євсевія ересь швидко поширилася і всюди чинила незгоду, розбрат і заколоти. Імператор Костянтин, щоб покласти край безладу, що виникли в церквах, скликав християнських єпископів для вирішення суперечливого питання, видавши відповідний указ весною 325-го року.

Найбільше відгукнулися на імператорський заклик єпископи зі східних провінцій, де не вщухали теологічні суперечки. Не всі змогли через проблеми із здоров'ям прибути на собор. З боку аріан, тобто тих, хто тримався лжевчення Арія було присутніми біля 20 єпископів. Разом з єпископами в засіданнях собору взяли участь кілька пресвітерів і дияконів; між ними виділявся своїми глибокими богословськими знаннями і красномовством молодий диякон Олександрійської церкви Афанасій. За свідченням Афанасія, на соборі були присутніми 318 єпископів. Почесним головою був імператор.

Собор осудив і відкинув аріанську ересь й утвердив неспростовну істину: Син Божий є істинний Бог, народжений від Бога-Отця перше всіх віків і так само вічний, як Бог-Отець; Він народжений, а не сотворений, і єдиносущний з Богом-Отцем. Прийнято головне рішення собору – Символ віри – ясний і короткий виклад вчення християнської віри. Цей Символ був підписаний усім собором, окрім самого Арія та двох африканських єпископів. Еретики відлучили від церкви і відправили в заслання. Згодом прийнятий на цьому соборі Символ віри назвуть Нікейським. Він став основою для загальновідомого Символу віри, що був остаточно відредатований вже на II Вселенському соборі в 381-му році в Константинополі.

Собор в Нікеї прийняв 20 канонів (постанов), що стосувалися різних сторін церковного життя. Наприклад, постановив святкувати Пасху у першу неділю після першого повного місяця після весняного рівнодення.

Була ще одна постанова – що церкви у Римі, Олександрії та Антіохії, найбільші спільноти у тодішній імперії, мають переваги перед іншими кафедрами та опікуються більшими територіями.

Рівну з ними гідність має Єрусалим. Це вписали головним чином з поваги до древнього міста, з якого почалася історія Церкви. Тобто, офіційно було прописано яка церква головніша за іншу, щоб ніхто не намагався змагатися за першість.

Арій зазнав поразки на Соборі. Його вчення було засуджене. Але ересь не зникла зі смертю її засновника...

Важливе: Син Божий з'явився в цей світ не просто для того, щоб навчати і творити чудеса.

Творцем сім'ї є БОГ. Згідно Його задуму – сім'я має бути тим місцем, де людина може отримати любов, підтримку, розуміння, піклування, радість, повагу, вдячність.

Але на жаль, в сьогоденні нам так бракує цього в наших родинах. Наші сім'ї зубожили духовно. Ми спостерігаємо за тим, як подружжя зраджують одне одного, діти не поважають батьків, батьки нехтують дітьми. Часто наш дім стає тим місцем, куди не хочеться повертатися.

Чому ж те, що згідно задуму Божого, мало б дарувати нам щастя, приносить біль і розчарування?

Сучасне суспільство, телебачення, інтернет формують у нашій свідомості спотворене уявлення про стосунки та обов'язки в сім'ї. В телевізійних шоу та різних книгах психологи роздають розумні поради, які не приносять бажаних результатів. Ми намагаємось якось виправити стан речей і все більше заходимо у глухий кут.

Ісус Христос сказав: «...без Мене нічого чинити не можете ви» - Івана 15:5. Усі наші проблеми від того, що ми забуваємо цю важливу істину.

Єдиний, Хто може дати нам розумну пораду, Хто може навести лад у нашій сім'ї – це Той Хто її створив. Лише БОГ може повернути нам радість сімейного життя: наповнити любов'ю серця чоловіка та дружини, примирити батьків та дітей, відновити повагу та довіру. Зверніться до Бога в молитві, попросіть у Нього допомоги, прислухайтесь до порад Слова Божого і ви неодмінно побачите зміни на краще.

Хай Господь вас благословить!

Він прийшов, щоб викупити людей від гріха. Відкуплення було вершиною Божого спасіння: Сам Бог, безмежний і святий, став людиною і поніс на Собі тягар гріха, прокляття та смерті. Тільки така жертва могла відкупити нас, інакше Отець послав би для цього будь-кого зі створених Ним ангелів. Заперечуючи божественність Ісуса Христа, аріани відкидали саму суть відкуплення і цим дискредитували християнство як таке.

Непомильність Біблії

Слово «непомильний» означає «нездатний помилятися». Якщо щось є непомильним, то воно не містить помилок, а тому заслуговує на абсолютну довіру.

Біблія проголошує власну непомильність у 2 Петра 1:19: «І ми маємо слово пророче певніше». Апостол продовжує, описуючи походження Святого Письма:

«Бо ви знаєте перше про те, що жодне пророцтво в Писанні від власного вияснення не залежить. Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим»
2 Петра 1:20, 21

Крім того, непомильність мається на увазі у 2 Тимофію 3:16, 17: «Усе Писання Богом надхнене... щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова». Боже «надхнення» Святого Письма гарантує його непомильність, бо Він не може помилятися. Той факт, що Біблія підготовлює Господніх людей до всебічного служіння, свідчить, що вона веде нас до істини, а не до помилок.

Якщо Господь є непомильним, то таким буде і Його Слово. Вчення про непомильність Біблії ґрунтується на розумінні Божої досконалості. «Господній Закон досконалий, – він зміцнює душу» (Псалом 18:8), бо Господь є досконалим. Бог тісно пов'язаний зі Своїм Словом, а Ісуса Самого названо «Словом» (Івана 1:14).

Слід зазначити, що доктрина про непомильність стосується лише оригінальних писань. Помилки у перекладах та друці є очевидними людськими похибками та здебільшого легко виявляються. Однак те, що спочатку написали біблійні письменники, абсолютно не мало помилок та упущень, оскільки ними керував Божий Дух. Бог – абсолютно правдивий та надійний і таким є Його Слово (Івана 17:17).

Біблія каже про свою повну досконалисть (на відміну від часткової) і книзі Псалмів (11:7; 18:8), Приповістях (30:5) і багатьох інших місцях. Вона цілковито заснована на фактах і насправді судить нас (а не навпаки):

«Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, – проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця»
Євреям 4:12

Біблія є єдиним об'єктивним джерелом того, що Господь виявив нам про Себе та Свій план щодо людства. Як непогрішне Слово Бога, Біблія є непомильною, авторитетною, надійною та достатньою для того, щоб задовольнити наші потреби.

Обман розкрито

Давно відомо, що один із найзавзятіших пропагандистів еволюції підробив кілька малюнків... І тільки тепер стали відомі масштаби цього кричущого обману.
Рассел Грігг

Більшість людей або чули, або вчили, що під час свого внутрішньоутробного розвитку людський ембріон проходить (або повторює) такі різні еволюційні стадії, як стадія зябер, як у риби, стадія хвоста, як у мавп, і т.д.

Цю ідею не лише вкладали в уми цілих поколінь студентів біологічних та медичних факультетів як незаперечний факт, а й опродовж багатьох років використовували для переконливого виправдання абортів. Прихильники абортів заявляли, що ненароджена дитина, яку вбивають в утробі матері, все одно перебуває на стадії риби чи мавпи, а отже, вона ще не стала людиною.

З кінця 1860-х років, цю ідею, яку називали «ембріональним повторенням», активно пропагував Ернст Геккель, що сприяло поширенню еволюційної теорії Дарвіна. І це при тому, що Геккель у відсутності жодних підтверджень своєї ідеї.

СФАБРИКОВАНИ ДАНІ

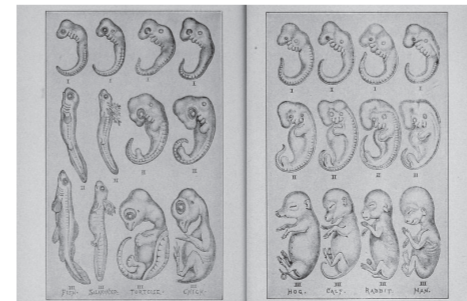
Не маючи достатніх доказів Геккель задумав сфабрикувати дані. Обманним шляхом він змінив зроблені іншими вченими малюнки ембріонів людини та собаки, щоб посилити схожість між ними та приховати відмінності.

Прихильники Геккеля в Німеччині (зокрема, професор анатомії Вільгельм Хіс), дізнавшись про цей обман, вимагали від нього пояснень. У відповідь почули визнання, в якому Геккель звинуватив у неточному складанні малюнку художника, не зізнавшись у тому, що цим художником є він сам!

За останні 70 років найбільш обізнані еволюціоністи зрозуміли: теорія ембріонального повторення – хибна. Тим не менш, дотепер у багатьох підручниках ідея ембріонального повторення є як підтвердження теорії еволюції.

ЦЕ ЩЕ НЕ ВСЕ!

Відома (і ганебна) Геккелевська серія з 24 малюнків, що зображує вісім різних ембріонів на трьох стадіях внутрішньоутробного розвитку, опублікована Геккелем у Німеччині у роботі «Anthropogenie» (1874 р.).

Коли еволюціоністи кажуть, що теорія ембріонального повторення хибна, вони, зазвичай, не визнають те, що порівняння ембріонів не підтверджує існування спільного предка. Насправді, «захищаючи» еволюцію, вони часто говорять про ймовірні подібності між ембріонами

на їх ранніх стадіях розвитку (ідея, яка називається «ембріональною гомологією»). Таке припущення ґрунтується лише на тій ідеї, що такі подібності є «загальновідомим фактом».

З часу появи цих малюнків вчені стали вважати, що вони наблизилися до пізнання істини про ембріональний розвиток хребетних тварин. Ця ідея настільки укоренилася в їхніх умах, що ці малюнки досі зображують у підручниках та популярних роботах, присвячених еволюції.

Насправді ніхто не вважав за потрібне перевірити правильність цих малюнків – аж до сьогодні. Виявилось, що обман Геккеля має масштабніші наслідки, ніж можна було собі уявити. Він не тільки вплинув на ідею про ембріональне повторення, але й ввів усіх в оману щодо подібностей між ембріонами – як виявилось, їх набагато менше, ніж вважали вчені.

Багато сучасних еволюціоністів більше не заявляють, що «людський ембріон у своєму розвитку повторює дорослі стадії цих передбачуваних еволюційних предків», але, все ж таки, посилюється на малюнки Геккеля і кажуть, що «він повторює ембріональні стадії». Проте вже відомо, що таке сумнівне підтвердження еволюції ґрунтується на фальшивих малюнках.

Цю ідею із найгірших прикладів наукового обману. Жахливо виявити, що відомий учений навмисне ввів усіх в оману. А вже Геккель просто взяв людський ембріон і перемалював його, створивши видимість того, що ембріони саламандри, свині та всіх інших тварин виглядають однаково на стадії розвитку. Насправді, вони зовсім не схожі... Його ембріони – підробки.

Зроблені фотографії ембріонів на «хвостатій» стадії їх розвитку (в тому самому розмірі) демонструють величезні відмінності між ембріонами різних видів тварин. Геккель не тільки змінив малюнки шляхом додавання, видалення та зміни анатомічних особливостей, але він також змінив розміри, щоб перебільшити подібності серед різних видів, навіть незважаючи на те, що розміри деяких ембріонів відрізнялися один від одного вдвідесять. Крім того, Геккель зробив існуючі відмінності неясними, в більшості випадків просто не називаючи види тварин, немов один представник точно відповідав всій групі тварин.

Чи стануть видавці, бібліотекарі та продавці еволюційної літератури вилучати з обігу, переписувати підручники та визнавати той факт, що ідея про ембріональне повторення, які ніби-то підтверджують еволюцію, будується на науковому обмані?

Багато інших «доказів» еволюції також давно спростовані: наприклад, експеримент Міллера, дзьоби зяблики тощо.

Пекло – це місце, де горить полум'я, яке обпалює, але не зігриває...

Пекло – це місце, де особливі пекельні черв'яки поїдають душу людини, але не насичуються...

Пекло – це місце, де люди не можуть більше молитися про прощення чи милість...

Пекло – це місце, де людина перебуває в абсолютній самотності, хоча й оточена іншими людьми, які несуть таке ж покарання...

Пекло – це місце, де буде плач і скрегіт зубів...

Пекло – це місце, де закінчується всяка надія...

Пекло – це місце, де здійснюються всі найжахливіші і найпотворніші страхи людей...

Пекло – це місце, де відчуття власної безпросвітності, приреченості, абсолютної незахищеності зводять з розуму, але нічого зроби ти вже неможливо. За життя люди, маючи подібні переживання, іноді закінчують життя самогубством, але тут

померти більше неможливо, бо душа не вмирає...

Пекло – це місце, де люди постійно чують голоси, їм ввижаються сцени з життя, які могли би відвернути їх від пекла (наприклад, слова знайомих християн, які намагалися попередити їх про вічне осудження, про віру в Ісуса Христа, як єдину умову для того, щоб увійти до Царства Небесного). А справжня віра веде до справжнього покаяння в гріхах.

Біль через фатальну помилку у вирішенні найважливішого питання земного життя – питання про вічність обпалює сильніше, ніж пекельне полум'я...

Пекло – це місце, в реальності якого люди переконаються надто пізно... Пекло створене не для людини, а для диявола і його ангелів (Матвія 25:41). Але коли ти слухаєш тут, з тим і будеш у вічності.

Але пекло – це не кінцевий пункт страждання. Кульмінація і

найжахливіша кара – озеро вогняне!

«А диявол, що зводив їх, був укинений в озеро огняне та сірчане, де звірина й пророк неправдивий. І мучені будуть вони день і ніч на вічні віки. І я бачив престоло великого білого, і Того, Хто на ньому сидів, що від лиця Його втекла земля й небо, і місця для них не знайшлися. І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулися книги, – то книга життя. І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і ад дали мертвих, що в них, – і суджено їх згідно з їхніми вчинками. Смерть же та ад були вкинені в озеро огняне. А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в озеро огняне...» (Об'явлення 20:10-15).

Друже! А ти вже вирішив найважливіше питання свого життя?

Це ми повинні точно знати ...

«Дорога безумця пряма в його очі, а мудрий послухає ради»
Притовісті 12:15

«Квитки, будь ласка!» Коли старша жінка, яка була оточена своїми сумами, простягнула контролеру свій квиток, то він здивовано подивився на неї і сказав: «Пані, ви сіли не в ту електричку. На вашому квитку написано «Львів», а ця електричка їде до Рівного». «Відчепіться!» – різко відповіла жінка. – «Коли я сідала в електричку, то запитала, і мені сказали, що ця електричка їде до Львова». «Що ж, мені шкода, – відповів контролер. – Але вам дали неправильну інформацію. Ми їдемо до Рівного». «Не розумію, – продовжувала вона. – Я купила квиток і сіла в електричку, в яку мені сказали сісти». «Що ж, я провідник в цій електричці і змушений вам сказати, що якщо ви хочете доїхати до Львова, то вам краще зійти на наступній станції і повернутися».

Коли поїзд зупинився, то ця старша жінка, все ще роздратована, зійшла з електрички, говорячи, що подасть скаргу до залізничного начальства. Інші пасажери посміхалися, хоча вони щиро співчували жінці. А як щодо нашої подорожі у вічність? Ми повинні знати: неможливо прожити життя без Бога і в кінці прийти на небеса. Це жахлива ілюзія! Недостатньо казати: «Я сподіваюся, що буду на небесах». Ти повинен точно знати, де будеш у вічності. На небесах чи у пеклі? Біблія дасть тобі відповідь. Прочитай її!

Джерело: календар «Зерно вічності»

ЧОМУ ВІРА БЕЗ ДІЛ – МЕРТВА?

■ Початок на 4 стор.

Коли це відбувається, Бог дає прощення грішнику нове серце (Єзекіля 36:26). Він перемінює його скам'яніле серце та сповнює Святим Духом. Дух потім веде спасенну людину до життя в послуху Божому Слову (Єзекіля 36:26, 27).

Віра без діл є мертвою, бо вона виявляє серце, яке не було змінено Богом. Коли ми відроджуємося Святим Духом, то

наше життя демонструє це відродження. Наші вчинки будуть характеризуватися послухом Господу. Невидима віра стає видимою через плід духа в нашому житті (Галатам 5:22, 23). Християни належать Христу, Пастирю Доброму. Як Його віці, вони чууть Його голос та йдуть за Ним (Івана 10:27-30).

Віра без діл мертва, тому що справжня віра веде до по-

яви нового створіння, а не повторення старої гріховної моделі поведінки.

«Тому-то, коли хто в Христі, той створіння нове, – стародавнє минуло, ото сталось нове!»
2 Коринтянам 5:17

ЯК ЖИТИ ДАЛІ?

Для тебе, якщо ти оговтуєшся від стихійного лиха, або переживаєш втрату дорогої людини...

Чи знайдеш ти пояснення у Бога чому так сталося? Мабуть ні. А якщо хтось і пропонує відповідь, то логічно поставити під сумнів таку відповідь. У таких ситуацій питання «Чому?» не є влучним запитанням до Бога. Можливо тому, що якби Він і намагався пояснити, нам би все одно це було незрозумілим.

Проте, Бог дасть відповідь на одне питання, і ось воно: «Яким є Бог насправді? На що ми можемо надіятися? Яка користь з того, що ми проситимемо у Нього допомоги?»

Можливо, тобі здається, що нема нічого більшого за твоє горе. Але Бог більший. Незважаючи на силу лиха, Бог сильніший. Лихо прийшло і пішло, а Бог буде завжди. Що пропонує Бог? Силу. Надію. Майбутнє. Потіху. Він може дати тобі сили пережити цю годину, цей день, цей час...

Павло, один із апостолів Ісуса Христа, написав наступне про труднощі у своєму житті:

«У всьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені»
2 Коринтянам 4:8, 9

Як Бог це робить? Неначе вірний друг, який, обнімаючи тебе, каже тобі слова потіхи. Бог може потішити нас і дати нам мир, якщо ми прийдемо до Нього. Відкриваючи Його Слово, Біблію, Він промовляє до нас щиро і особисто, як друг...

Але можливо щось заважає тобі прийти до Бога. Можливо ти переживаєш багато емоцій і все ще намагаєшся розібратися скільки гніву і розчарування спрямувати на Бога. Або ж ти відчуваєш себе розбитим і думаєш, що Богу байдуже на тебе?

Незважаючи на це, є речі, які не змінюються. Бог є живий! Обставини можуть заставляти тебе відчувати різне, але Бог турбується про тебе. Він знає про тебе, твої потреби і твій біль. Ісус сказав: «Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою». Як Він може тебе заспокоїти? Він може взяти на Себе твої тягарі, бо Його сила безмежна. Він може дати тобі знати куди йти далі, бо Він знає майбутнє і може провести тебе через нього.

Ісус сказав: «...навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм» - Матвія 11:28-30. Бог лагідно пропонує тобі довіряти Йому. Він протягує тобі руку підтримки, щоб відновити твою надію. «Господь зламаносердим близький, і впокорених духом спасає» - Псалми 33:19.

Не треба нічого Йому приносити. Він пропонує прийти з порожніми руками, таким яким ти є зараз. Нічого не треба Йому обіцяти, нічого не треба Йому пропонувати. Бо Бог хоче відбудувати твоє життя, уже не наодинці, а у стосунках з Ним.

Можливо, ти відчуваєш, що жив таким життям, яке Бог не схвалює? Ніхто з нас, жодна жива душа, не прожила святого життя. Біблія говорить, що ми усі згрішили і позбавлені слави та праведності Божої. Ісус приймає нас через те, що перетерпів муки на хресті. Ти не один у своїх стражданнях.

Біблія говорить, що Ісус «страждав, та був знайомий з лихом». Він зазнав горя. Він зазнав смерті. Коли помер Лазар, найкращий друг Ісуса, Ісус стояв і плакав. «А як бачив людей, змилосерджувався Він над ними, бо були вони змучені та розпорошені, як ті вівці, що не мають пастуха».

Ісус не лише спостерігав за стражданнями, Він також і відчував їх на Собі. Він, що вчинив стільки чуд, воскрешав померлих, зцілював хворих, калік, сліпих... Він дозволив покласти Собі терновий вінок на голову, побити Себе і прибити на хресті, тим самим заплативши за наш гріх. Він помер, але воскрес, показавши, що має абсолютну владу над смертю.

Коли Ісус сказав, що прийшов дати нам вічне життя, то Він також показав нам, що у Ньому є вічне життя і Він пропонує нам його безкоштовно, як Свій подарунок. «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» - Івана 3:16.

Неважливо, що було у твоєму житті чи скільки часу до цього ти думав про Бога. Він пропонує тобі повне прощення і стосунки з Ним. Він пропонує тобі бути твоїм Богом і жити життям разом з Ним, даючи світло у темряві, силу і надію на майбутнє. Ісус сказав: «Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя» - Івана 8:12. Чи хочеш ти, щоб твоє життя було освітлене Його світлом, Його втіхою, Його любов'ю до тебе? Тоді запроси Господа у своє життя прямо зараз і

матимеш стосунки з Ним!

Ти можеш запросити Його у своє життя такою молитвою:

«Ісусе, мені важко, а Ти пропонуєш мені спокій. Я грішна людина і зараз каюся перед Тобою. Пробач мені мої гріхи, що я нахоїв у житті, пробач, що жив без Тебе. Я прошу прийди у моє життя. Я хочу, щоб Ти був моїм Богом і вів мене у житті. Я прагну знати Тебе краще і любити Тебе усім своїм серцем. Дякую за те, що приймаєш мене і робиш мене Своєю дитиною. Амінь».

Ісус сказав:

«Усе прийде до Мене, хто до Мене приходять, Я не вижену геть»
Івана 6:37

с. Зимна Вода, вул. І. Сірка, 46
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЕ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Медової Печери, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29

НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків

НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі «Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЕ»

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТзОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій